

# Shavuot

## & the Tragedy of the 12,000 Chevrutot

Sources: DBS, Otzar Hachochma, Chabad.org

### Source #1: Sefer Vayikra 23:15

(טו) וְסִפְרֹתֶם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הַבִּיאָכֶם אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שָׁבָתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה: (טז) עַד מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַה':

15. And you shall count for yourselves, from the morrow of the rest day from the day you bring the omer as a wave offering seven weeks; they shall be complete. 16. You shall count until the day after the seventh week, [namely,] the fiftieth day, [on which] you shall bring a new meal offering to the Lord.

### Source #2: Gemara, Tractate Menachos, 65b

תנו רבנן: "וספרתם לכם" - שתהא ספירה לכל אחד ואחד  
The sages taught (in a baraisa): "And you shall count for yourselves" - there should be a counting for each individual

### Source #3: Sefer Vayikra Ch. 23:8

(ח) וְסִפְרֹתָ לָךְ שֶׁבַע שָׁבָתוֹת שָׁנִים שֶׁבַע שָׁנִים שֶׁבַע פְּעָמִים וְהָיוּ לָךְ יָמֵי שֶׁבַע שָׁבָתוֹת הַשָּׁנִים תִּשַׁע וְאַרְבָּעִים שָׁנָה.... (יא) יוֹבֵל הוּא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה....

8. And you shall count for yourself seven sabbatical years, seven years seven times. And the days of these seven sabbatical years shall amount to forty nine years for you.... 11. This fiftieth year shall be a Jubilee for you you shall not sow, nor shall you reap its aftergrowth or pick [its grapes] that you had set aside [for yourself].

#### Source #4: Tosafos Tractate Menachos, 65b

וספרתם לכם שתהא ספירה לכל אחד ואחד - גבי יובל כתיב (ויקרא כה)  
וספרת לך דאבית דין קאמר להו רחמנא  
"Regarding Yovel (the Jubilee year) "And you should you count" - the  
Torah imposed the obligation to count upon the Beis Din...

#### Source #5: Mishna Berura, Orach Chayim 489:5

(ה) לספור לעצמו - דכתיב וספרתם לכם משמע שהמצוה חל על כל יחיד ויחיד והנה משמע  
מזה דבספירה אינו כמו בשאר מצות התלוי באמירה לענין קידוש והבדלה וכיו"ב דאם שמע  
לחבירו ונתכוין לצאת דיוצא בזה משום דשומע כעונה והכא גילתה התורה דלא יצא כל כמה  
דלא ספר בעצמו

אבל יש מאחרונים שכתבו דכונת התורה הוא רק דלא נימא דמצוה זו אבי"ד לבד קאי כמו  
בשמיטין ויובלות דכתיב שם וספרת לך אלא קאי אציבור אבל באמת אם שמע מחבירו שספר  
והתכוין לצאת וגם חבירו כוון להוציאו יצא כמו בכל מקום דקיי"ל שומע כעונה

**[Everyone] should count on his own** - as it says "and you (plural) shall count." This implies that the mitzvah devolves on each individual. In other words, the counting of the Omer is not like other mitzvos achieved through speech- eg Kiddush and Havdalah, etc; In those mitzvos, if one heard the passage from a friend and intended to fulfill the mitzvah through hearing, he has fulfilled the mitzvah - based on the principle, "One who hears is as if he has spoken" Here, however, the Torah seems to have revealed that a person has not fulfilled the mitzvah if he has not literally counted on his own.

There are, however, later authorities that disagree: they point out that the Torah's intention is that Sefiras Ha'Omer does not devolve on the head of the Beis Din alone similar to Shemitta and Jubilee years, where it says "and you shall count (in the singular)" - but rather, Sefiras Ha'omer is to be fulfilled by every member of the community. *According to this latter view, if one heard the count itself from a friend and had the intention to fulfill the mitzvah, it works based on the principle of "hearing is like speaking..."*

### Source #5: Zohar, Parshas Emor

<p>לאתאחדו ביה פסק מסאבותא מנייהו כדא אתתא כד פסקו מנה דמי מסאבותא בתר דאתפסקו מנה מה כתיב (ויקרא טו) א וספרה לה שבעת ימים . אוף הכא כיון דעאלו בחולקא קדישא פסקא מסאבו מנייהו ואמר קב"ה מכאן ולהלאה תושבגא לדכיותא וספרתם לכם . לכם דייקא כד"א וספרה לה שבעת ימים לה לעזמה . אוף הכא לכם לעזמכם ולמה בגין לאתדכאה במיין עלאין קדישין ולבתר למיתי לאתתברא ביה במלכא ולקבלא אורייתה . התם <small>ג (ויקרא, במדבר, דברים) זוהר. תרכ"ג. זיטומיר עמוד מס 193הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה</small></p>	<p><b>אוספרתם</b> לכם ממחרת השבת ניום הזיאתם את עמר התנופה . ה מאי קא מיירי . א"ל הא אוקמוה חברייא אבל תא חוי ישראל כד הוו במגרים הוו ברשותא אחרא והוו אחידן במסאבותא כאתתא דא כד היא יתבא ביומוי דמסאבותא . בתר דאתגורו עאלו בחולקא קדישא דאקרי</p>
---	--

*The Zohar on Parshat Emor writes that when Israel were in Egypt, they were like a woman in the days of her (menstrual) impurity, and when they left, their "flow" ceased, like a woman whose flow ceased. However, a woman does not become pure with the cessation of her blood. First the blood has to stop, then she must count seven clean days during which she checks herself, and then she must immerse herself in a mikva to become pure. So too, leaving Egypt was like the blood ceasing, then they counted seven Shabbatot, and then were purified with Matan Torah.*

### Source #6: Siddur, Prayer after Sefiras Ha'omer

רבוננו של עולם. אתה צויתנו על ידי משה עבדך לספור ספירת העומר כדי לטהרנו  
מקלפותינו ומטומאותינו. כמו שכתבת בתורתך. וספרתם לכם ממחרת השבת מיום  
הביאתם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה. עד ממחרת השבת השביעית  
תספרו חמשים יום. כדי שיטהרו נפשות עמך ישראל מהמתם:

**Master of the universe, You have commanded us through Moses Your servant to count Sefiras Ha-Omer, in order to purify us from our "klipa" and impurity. As You have written in Your Torah, "You shall count for yourselves from the day following the day of rest, from the day on which you bring the Omer as a wave-offering; [the counting] shall be for seven full weeks. Until the day following the seventh week shall you count fifty days," so that the souls of Your people Israel may be cleansed from their defilement.**

**Source #7: Rav Avigdor Nebenzhal, Sichos L'Sefer Vayikra**

שסופרת המתקדשת מטומאתה. בספירה כזו – אין האחד יכול להוציא את חברו ידי-חובה. כל אדם הנו מהות נפרדת וייחודית, בחינה מיוחדת לעצמה; לכל-אחד, סיגים מיוחדים לו שדבקו בנפשו בשל מעשיו, וכיצד תוכל ספירת החבר וזיכוך נפשו-שלו, לסייע בתיקון נפשו של רעהו?

With this kind of Sefira - one cannot exempt his friend through the principle of "Hearing is like Reciting". Each of us is a separate, one of a kind, individual. Each one of us has his own unique impurities that adhered to him as a result of his actions.

How could the count uttered by my fellow Jew, a counting that has the power of purifying his soul, help rectify my soul at all ?

**But isn't the Sefira identical? Isn't the count the same?**

**Source #8:**

**Sefer Hachinuch's Explanation of the mitzvah of Sefiras Ha'omer**

The roots of this mitzvah: the essence of the Jewish people is the Torah; it is because of the Torah that Heaven and earth were created, as it says (Yirmiyahu 33:25) "If I had not had made My covenant, I would not have established day and night..." It is the main reason for which we were redeemed from Egypt, so that we would receive the Torah on Sinai and fulfill it, as Hashem said to Moshe,

Therefore, we were commanded to count from the day after the first Yom Tov of Pesach until the day on which we received the Torah, to show how our souls strongly desire this most honored and desired day, much the same way a servant yearns for shade; a servant always counts towards the hoped-for day when he will be freed. For when a person counts, he shows that all of his hopes are to reach that day. This is why we count the Omer, ie such and such number of days have passed from the total number...

### Source #9: Amidah for Festivals

וְהִשְׁיֵאֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ. לַחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם. לְשִׁמְחָה וְלְשִׁשׁוֹן. כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹ חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שִׁבְעֵנוּ מִטוֹבֶךָ וְשִׂמַּח נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתֶךָ. וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת. וְהִנְחִילֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ. בְּשִׁמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן. (לשבת שְׁבַת ו) מוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ וְיִשְׁמַחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי שְׁמֶךָ:

#### .... end of the weekday Amida Prayer

עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן:  
יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה  
בְּיָמֵינוּ. וְתוֹ חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשֵׁם נִעֲבֹדְךָ בִּירְאָה כַּיְמֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים  
קִדְמוֹנִיּוֹת:

May it be your will, O my God and God of my fathers, that the Beis Hamikdash be rebuilt speedily in our days, and give us our portion in your Torah, and there we will worship you with reverence as in ancient days and former years.

### Source #10: R. Shlomo Fisher, Beis Yishai, Derashos

ע"ש. והבאנו שם גם שני הפירושים על הבקשה ותן חלקנו בתורתך. פירוש האריז"ל, שפירש, שלכל אחד ואחד יש לו החלק המיועד ומיוחד לו לבדו לחדש בתורה, ואנו מבקשים מהקב"ה הבה לנו החלק המיועד לנו בתורתך. ופירוש הרמ"ע, שפירש, שכל ת"ת שחידש

We have cited two explanations on the request "Give us our portion in Your Torah." The explanation of the Arizal, who explains that each individual has a section designated for him alone to uncover new ideas in Torah. We pray to the Holy One Blessed be He to give us our pre-destined portion in His Torah.

### Source #11: R. Avigdor Nebenzhal, Sichos L'Sefer Bereishis

We have found that in Torah and mitzvos, there is a general Torah and a private Torah. There are 613 mitzvos, in which everyone is bound. But privately, each person has a specific mitzvah from amongst the 613, that the root of his soul is tied to more than to other mitzvos. We have found (Gemara, Tractate Shabbos 118b) that Rav Yosef asked Raba's son: "What mitzvah are you most careful about?"

At first blush, this is a bizarre question! Raba (a great Talmudic scholar of the day) was certainly scrupulous in all the mitzvos!

But nevertheless, we do see that there is a concept of a mitzvah unique to each soul - a mitzvah that in his heart of hearts, he feels more connected to...As a result, this is what the young man answered Rav Yosef - that he was very scrupulous with the mitzvah of Tzizis. Through this mitzvah, he merited drawing near to Hashem, moreso that any one of the other dutifully-performed mitzvos.

Obviously, a person cannot simply say, "My soul feels connected to this mitzvah, so I need not be careful with other ones...." *Rather, this concept of a soul connection, can only add a dimension to a particular mitzvah, but not detract or exempt one from any mitzvah...*

### Source #12a: Shmos Ch. 19

(א) בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְּבַר סִינַי :  
(ב) וַיִּסְעוּ מֵרֶפְדִּים וַיָּבֹאוּ מִדְּבַר סִינַי וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר וַיַּחַן שָׁם יִשְׂרָאֵל נֹגַד הָהָר :

1. In the third month of the children of Israel's departure from Egypt, on this day they arrived in the desert of Sinai. 2. They journeyed from Rephidim, and they arrived in the desert of Sinai, and they encamped in the desert, and Israel encamped there opposite the mountain.

### 12b) Rashi

ויחן שם ישראל - כאיש אחד בלב אחד אבל שאר כל החנייות בתרעומות ובמחלוקת (מכילתא):  
*and Israel encamped there* Heb. וַיַּחַן, [the singular form, denoting that they encamped there] as one man with one heart, but all the other encampments were [divided] with complaints and with strife. — [from Mechilta]

**Source #13: Rabbi Eli Baruch Shulman,**  
**"Bris shel Matan Torah" - yutorah.org**

ונראה שאופי הכניסה לברית שהיתה במתן תורה היה שונה מהכניסה לברית של גר המתגייר עכשיו, כי היתה כניסתם לברית כאיש אחד בלב אחד, שנכנסו כולם יחד לברית בתורת קהל, ועשׂיז נקרא יום מתן תורה יום הקהל (דברים ט' י'). ועיין בסוגיא סוטה (לז:): פשוט אצל הש"ס כי ההלכה הידועה שכל ישראל ערבים זה לזה נתחדשה בשעת הכניסה לברית בסני, והוא מהטעם שכתבנו כי אופי הכניסה לברית היתה כניסת כל הקהל כאחד, ועל ידי זה נעשו ערבים זה לזה...

***"Kol Yisroel Areivim zeh l'zeh..."***

**Source #14: Gemara Yevamos 62b**

אמרו שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא מגבת עד אנטיפרס וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה והיה העולם שמם עד שבא ר"ע אצל רבותינו שבדרום ושנאה להם ר"מ ור' יהודה ור' יוסי ורבי שמעון ורבי אלעזר בן שמוע והם הם העמידו תורה אותה שעה תנא כולם מתו מפסח ועד עצרת

It was said that R. Akiba had twelve thousand pairs of disciples, from Gabbatha<sup>21</sup> to Antipatris,<sup>22</sup> and all of them died at the same time because they did not treat each other with respect. The world remained desolate<sup>23</sup> until R. Akiba came to our Masters in the South and taught the Torah to them. These were R. Meir, R. Judah, R. Jose, R. Simeon and R. Eleazar b. Shammua; and it was they who revived the Torah at that time. A Tanna taught: All of them<sup>24</sup> died between Passover and Pentecost.

*Happiness was supposed to be the theme of the 49 days between Pesach and Atzeres !!*

### **Source #15: Sefer Mishlei 3:16**

**אַרְךָ יָמִים בְּיַמֶּינָהּ בְּשֵׁמֹאלָהּ עֶשֶׂר וְכָבוֹד:**

15. it is more precious than pearls, and all your desirable things cannot be compared to it. 16. Length of days is in its right hand; in its left hand are riches and honor.

### **Source #16 - back to Rav Nebenzhal**

שאורך-ימים יש רק באותה תורה שניתנה בסיני! בתורה השלמה, המאחדת את כל ישראל כאיש אחד. ואילו תורה שיש בה רק את

### **Source #17: Gemara Menachos 68b**

גמרא יתיב רבי טרפון וקא קשיא ליה מה בין קודם לעומר לקודם שתי הלחם אמר לפניו יהודה בר נחמיה לא אם אמרת קודם לעומר שכן לא הותר מכללו אצל הדיוט תאמר קודם לשתי הלחם שהותר מכללו אצל הדיוט שתק רבי טרפון צהבו פניו של רבי יהודה בן נחמיה אמר לו רבי עקיבא יהודה צהבו פניך שהשבת את זקן תמהני אם תאריך ימים אמר רבי יהודה ברבי אלעאי אותו הפרק פרס הפסח היה כשעליתי לעצרת שאלתי אחריי יהודה בן נחמיה היכן הוא ואמרו לי נפטר והלך לו

### **Source #18: Midrash Koheles Rabba 11:5**

ורבי עקיבא אומר שנים עשר אלפים תלמידים היו לי מגבת ועד אנטיפרס וכולן מתו בחיי בין פסח לעצרת ובסוף העמידו לי שבעה ואלו הן רבי יהודה ורבי נחמיה ורבי מאיר ורבי יוסי ורבי שמעון בן יוחאי ורבי אליעזר בנו של ריה"ג ורבי יוחנן הסנדלר אמר להם הראשונים לא מתו אלא מפני שהיתה עיניהם צרה בתורה זה לזה אתם לא תהיו כן מיד עמדו ומלאו כל ארץ ישראל תורה